

Barbara Buczek-Płachtowa, Dorota Partyka

Szczytno

Informator Archeologiczny : badania 6, 268-270

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

no kilkanaście grotów beltów.kusz, kilka ułamków przedmiotów kościanych i trzy monety nowożytne.

Badania będą kontynuowane.

SŁABOSZEWO, pow. Mogilno
Stanowisko 1

Muzeum im. J. Kasprówicza
w Inowrocławiu
Sekcja Antropologii UAM
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Czesław Sikorski
/ autor sprawozdania/, przy współudziale
dr Janusza Piontka. Finansowało Prezydium
PRN w Mogilnie. Drugi sezon badań. Cmen-
tarzysko średniowieczne.

Postępujące niszczenie cmentarzyska zmusiło nas do kontynuacji prac z r. 1969. Wykop założono przy krawędzi żwirowni. Wyeksplorowano 129 grobów i 28 skupisk kości. Zagęszczenie grobów wskazuje na istnienie na badanym terenie centrum cmentarzyska. Jedynie w trzech wypadkach stwierdzono pochówki w trumnach. Najczęstszą formę wyposażenia grobowego stanowiły monety, kładzione pierwotnie w usta zmarłego. Znalaziono kilka pierścieni z brązu i stwierdzono na niektórych czaszkach ślady opasek z brązowej plecionki.

Chronologia tej części cmentarzyska zamyka się w granicach od połowy XIV do połowy XVII wieku.

W przyszłym roku prace będą kontynuowane.

SŁUPSKI MŁYN, pow. Grudziądz
Stanowisko 3

patrz wczesne średniowiecze

SOBIEŃ-MANASTERZEC, pow. Lesko

patrz wczesne średniowiecze

STARGARD

patrz wczesne średniowiecze

SZCZYTNO

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Buczek-
Piachtowa przy udziale Doroty Partyki.

Finansował WKZ w Olsztynie. Trzeci
sezon badań, Zamek krzyżacki / XIV
- XV wiek/.

Wykopy usytuowano w rejonie skrzydła północnego. Badania miały na celu dostarczenie dodatkowych materiałów potrzebnych do projektu odbudowy zamku: 1 - istnienie bliżej nieokreślonych dolnych kondygnacji / parter i piwnice lub dwie kondygnacje piwnic/; 2 - istnienie od strony dziedzińca schodów o dwu fazach przebudowy, prowadzących do tychże kondygnacji i związanych z nimi dobudówek do elewacji budynku głównego. Zaistniała również potrzeba przebadania terenu przylegającego bezpośrednio do zewnętrznej elewacji budynku głównego/ od północy/ w kierunku do fosy.

Założono dwa wykopy o ogólnej powierzchni 240 m².

Wykop VII - założono w północno-wschodnim narożniku dziedzińca, na styku murów skrzydła północnego i wschodniego. W dolnych partiach elewacji północnego skrzydła odsłonięto przemurowany otwór drzwiowy, zachowany do połowy jego wysokości i zniwelowany wyrównawczą warstwą zaprawy wapiennej, widniejącą na całej odsłoniętej elewacji. Czyni to wrażenie wtórnego wykorzystania / przy podnoszeniu fundamentów/ wcześniejszej zabudowy.

Na dziedzińcu w odległości 80 cm od elewacji skrzydła północnego i 4,50 m od skrzydła wschodniego odsłonięto mur kamienny nie związany z aktualnie istniejącą zabudową.

Odkryto również dalsze trzy stopnie ceglanych schodów odsłoniętych w roku 1970. Związane one były z elewacją północnego skrzydła zamku i do niej prostopadłe.

Zachowany ślad dobudówki na elewacji północnego skrzydła oraz jej fundament, odsłonięty w wykopie VII, dają możliwość odtworzenia wyglądu krytej, kręconej klatki schodowej, prowadzącej z jednej kondygnacji / I piętro ?/ do drugiej/parter ?/. Potwierdza to odsłonięcie w roku 1971 zagruzowanego i zamurowanego otworu drzwiowego w tym właśnie miejscu, a w nim w/w schodów. Po spaleniu dobudówki / wyraźna na całym terenie warstwa spalenizny/ klatka została rozebrana. Po podniesieniu się poziomu dziedzińca schody wyprowadzono nań prosto, likwidując poprzednią komunikację między kondygnacjami.

Wykop VIII - założono na zewnątrz północnego skrzydła zamku, od jego zewnętrznej elewacji do zachowanego w dolnych partiach muru obwodowego. Tuż pod powierzchnią odsłonięto resztki zabudowy gospodarczej najmłodszej fazy zamku, która uwzględniona jest na planie osiemnastowiecznym. Pogłębiona północna część

wykopu / do muru obwodowego/ odsłoniła przypuszczalne elementy wcześniejszej zabudowy. Elewacja muru obwodowego / od strony bryły zamku/ licowana była cegłą o wymiarach średnio: 31,0 x 14,5 x 85 cm i wążku-dwie wozówki-główka. W górnych partiach licowanie odchyła się łukowato w kierunku bryły budynku, w dolnych przechodzi w mur kamienny. Na głębokości + 143,65 m występuje ceglana odsadzka, pod nią znowu kamienny mur o zmienionym wążku / warstwa kamienna-warstwa zaprawy z drobnym gruzem/. Obiekt ten robi wrażenie krytego przejścia między budynkiem głównym, a murem obwodowym.

W profilu wschodnim, prostopadłym do omawianego muru wystąpiła spalenizna, można zaobserwować jej ostry spadek. Mamy tu prawdopodobnie do czynienia z pierwotnym zarysem wzgórza zamkowego. I tu podobnie jak w wykopie VII nie osiągnięto calca, ani posadowienia. Będzie to możliwe przy poszerzeniu wykopu. Znalaziono dużą ilość materiału zabytkowego z ogromną przewagą ceramiki, głównie siwa. Materiały będą opracowane

TORUŃ

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika
w Toruniu

Badania prowadzili dr Jadwiga Chudziakowa
/ autorka sprawozdania/, mgr Wiesława Kolowa
i mgr Andrzej Kola. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Średniowieczny ośrodek
miejski / XIII-XV w./.

Pracami wykopaliskowymi objęto podobnie jak w poprzednich dwóch sezonach, teren Starego Miasta, gdzie kontynuowano badania przy ul. Kopernika 15.

W piwnicy / nr 2/ tego domu odkryto dwa poziomy osadnicze, pochodzące z XIII w. Niezmiernie ważnym faktem jest odkrycie tu ulicy wyłożonej dranicami i uposażonej na poprzecznych legarach. Tuż przy ulicy, odsłonięto studnię ocembrowaną drewnem. Odkrycie ulicy w piwnicach domu przy ul. Kopernika 15, potwierdza przypuszczenia odnośnie znaczących różnic w układzie przestrzennym między najstarszymi zabudowaniami drewnianymi miasta, a jego średniowieczną zabudową. Pod ulicą odkryto dobrze zachowane fragmenty ścieku i podłogę chaty.

Dalsze ciekawe wyniki uzyskano podczas prac przy ul. św. Ducha. Odkryto tu również bardzo dobrze zachowane fragmenty budownictwa drewnianego/fragmenty chat, szamba, studnie i ulic/, potwierdzające poprzednio dokonane odkrycia zarówno